

законъ отъ устаѣхъ му, пише ся еще, че о ангель на Господа вседържителя; да течятъ, реки на ученіето отъ священниковыты уста, защото е той Божій ангель. Нъ ные нека дадемъ вниманіе на това, че учителството и ангелството заедно, въ едно мѣсто сѣ събиратъ: дѣженъ е пастырьтъ да има въ устаѣхъ си поучително слово, и да съхранява ангелско житіе, свято и непорочно. Защото и въ псалмыты сѣ говори: „Който ходи по дѣтъ непорочень, той ми слушаше.“ (Псал. 100, ст. 6.) Ако си служитель Божій, ако си пастырь на словесныты овци, ако си учитель, бѣди прочее и като Божій ангель сѣ непорочныйтъ животъ: ты, който думае Божіи слова, не струвай дяволскыты работы: ты, който служишь въ храмътъ сѣ ангелыты на Бога, не ходи вънка отъ храма сѣ бѣсоветы (дьяволыты) на богопронѣваніе: ты, който ползовашъ сѣ думы, не соблазнявай сѣ работы: „Защото тешко и горко на тогози чловѣка, чрезъ когото приходи съблазнъ.“ (Мат. 18, ст. 7.)